

Πράμαντ. Ριζοβ. Σούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ.) Θράκη. (Αἰν. Μάλγαρ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Ἀκαρναν. Ἀσπρόπυργ. Εύρυταν. Καρπεν. Σιβ.) γρέτζιλον "Ηπ. ("Αγναντ. Παλάσ. Πλάκ.) Στερελλ. (Γραν. Σπάρτ.) γρέτζ' λον Θεσσ. (Μυρόφυλλ.) Στερελλ. (Σπάρτ.) γρέντζουλον "Ηπ. (Δρόβιαν. Κοκκιν. Κόνιτσ.) γρέτζουλον "Ηπ. ('Αρτοπ. Λάκκα Σούλ.)

'Εκ τοῦ Κουτσοβλαχ. a grandza l ā=δμφαξ, ἀγριοστάφυλο.

1) Είδος σταφυλῆς ἡμιαγρίας "Ηπ. ("Αρτ. 'Αρτοπ. Δρόβιαν. Ιωάνν. Κασταν. Κοκκιν. Λάκκα Σούλ. Πλατανοῦσ. Πράμαντ. Ριζοβ. Σχωρ. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ. Μυρόφυλλ.) Θράκη. (Αἰν. Μάλγαρ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Γραν. Εύρυταν. Σιβ.): 'Σ τοὺ χ'ράφ' μας 'ς τοὺ πλάγ' εἰνι μίνια γριντζιλά γιονυμάτ' γρέντζιλα Μάλγαρ. Τὰ δικά μου σταφύλια εἰναι γρέντζελα Κασταν. Εἴχενα πολλὰ σταφύλια γρέντζουλα νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια σ!' 'Αρτοπ.'Η γρεντζ' λιὰ εἶχι γρέντζιλα, ἀλλὰ ρέκλια κὶ δὲ μάζουξα πολλὰ (ρέκλια=μὲ ἀραιάς ρῶγας) Πράμαντ. Τοὺ γρέτζ' λον τοὺ ζ'πᾶς κὶ κάν'ς ξίδ' Μυρόφυλλ. Τὶ διάσουλον γρέτζιλα μοῦ 'φιρις νὰ φάουν; Γραν. "Εχ' κάτ' γρέντζιλα τ' ἀμπέλ' φέτον Αίτωλ. Συνών. ἀ γριοστάφυλο 3, γρέντζελο στάφυλο, πατούλι. **β)** Σταφυλὴ μὲ ἀραιάς ρῶγας "Ηπ. (Κουκούλ. Παλάσ.) Στερελλ. ('Ασπρόπυργ. Καρπεν.): 'Η κριββάτα ἔχ' σταφύλια πιτσ'κοντά, πέρυσ' εἶχι δλα γρέτζιλα (κριββάτα=κληματαριά, πιτσ'κοντά=πυκνά, μὲ πολλὰς ρῶγας) Παλάσ. Μάσαμαν μουναχά κάνα δυὸ καλάθια δλον γρέντζιλα Κουκούλ. Τὰ σταφύλια εἰνι ντίπ γρέντζιλα 'Ασπρόπυργ. **γ)** Μικρὰ σταφυλὴ ἡ δοιά ωριμάζει κατὰ τὸ φθινόπωρον "Ηπ. (Δωδών. Κόνιτσ.): Πιδιά, πάμιτι γιὰ γρέντζιλα 'ς τ' ἀμπέλια Δωδών. Συνών. δι γόνι, καμπανάρι, κορφοστάφυλο, τσαριά, πατσιά, πιτσιά, κατελήφθη ώπο πανικοῦ αὐτόθ. **2)** Τὸ φυτὸν "Αμπελὸς οίνοφόρος ἡ ἀγρία (Vitis vinifera silvestris) τῆς οίκογ. τῶν 'Αμπελιδῶν (Ampelidaceae) "Ηπ. ("Αγναντ. "Αρτ. Κασταν. Μαργαρίτ. Πλατανοῦσ. Λάκκα Σούλ.) Θράκη. (Αἰν.) Στερελλ. (Σπάρτ.): Πᾶμε 'ς τὸ γρέντζελο τὸ δικό μου νὰ φάμε σταφύλια Κασταν. Εἰνι κὶ τὰ τόπια μας ποὺ τὰ βγάζουν τὰ γρέτζιλα (τὰ τόπια=τὰ μέρη, αἱ περιοχαὶ) "Αγναντ. Συνών. ἀ γριά μπελο 1, ἀ γριόκλημα 2, ἀ γριοστάφυλιά, ἀ γριοστάφυλο 2.

γρεντζελοστάφυλο "Ηπ. (Κασταν. Πλαίσ.)

'Εκ τῶν ούσ. γρέντζελο καὶ σταφύλι.

Είδος ἡμιαγρίας σταφυλῆς ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀ γριοστάφυλο 3, γρέντζελο 1.

γρεντζελωτὸς ἐπιθ. "Ηπ. (Κασταν. Πλαίσ.) γριντζιλοντὸς "Ηπ. ('Ιωάνν.)

'Εκ τοῦ ούσ. γρέντζελο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-ω τός.

'Ἐπὶ σταφυλῆς, ἡ ἡμιαγρίας καταστάσεως, ἡ κακῆς ποιότητος ἐνθ' ἄν.: "Ολα γρεντζελωτὰ σταφύλια ἔχετε Κασταν. Πλαίσ.

γρεντζά ἡ, πολλαχ. γρεδιὰ "Αθ. "Ηπ. (Μαργαρίτ. Τσαμαντ.) γρεντά Λεξ. Πόππλετ. γλεντία Τσακων. (Χαβουστ.) γριντζά 'Αλδνν. Στερελλ. (Γραν. Καρπεν. Τριχων.) γριντζά πολλαχ. βορ. Ιδιωμ. γρινδεὰ A. Ρουμελ. (Στενή-

μαχ.) "Ηπ. ('Ιωάνν.) Θεσσ. Θράκη. (Σουφλ.) Μακεδ. (Βλάστ.) γριντζά Μακεδ. (Γρεβεν. Σιάτ.) γριντζά Μακεδ. (Σιάτ.) γριντζά Μακεδ. (Βόιον Καστορ. Κοζ. Ρουμλ.) γρινδεὰ A. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) γραντεὰ "Ηπ. ('Αρτοπ. Αύλοποτ. Κωστάν.) Θάσ. Σῦρ. ('Ερμούπ.) γρανδεὰ A. Ρουμελ. (Σιναπλ.) ἀγριντζά Μακεδ. (Βόιον Γιδ. Κοζ. Κολινδρ. Πάγγ. Παρθεν. Πεντάπολ.) ἀγρινδεὰ Θράκη. (Καρωτ.) ἀγριντζά Μακεδ. ('Αρν. Νέο Σούλ. Χαλκιδ.) ἀγριντζά Μακεδ. (Δρυμ. Λαγκαδ. Ρουμλ.) ἀγρινδεὰ Μακεδ. ("Ασσηρ. Σταν.) ἀγραντιὰ Μακεδ. γριντές οὐ, Θεσσ. (Γερακάρ.) Μακεδ. (Βέρ. Σισάν. κ.ά.) ἀγριδές Μακεδ. (Γαλάτιστ.)

'Εκ τοῦ ούσ. γρέντζελο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

1) Κλάδος ἡ κορμὸς δένδρου ἐπεξειργασμένος διὰ ποικίλην χρῆσιν "Ηπ. (Μαργαρίτ.) Θάσ. Μακεδ. (Γαλάτιστ.) Σῦρ. ('Ερμούπ.) — Λ. Μαβίλ., "Εργα, 69: Ποιήμ.

Μὲ σφένδαμνον γριντζές τὸ ἀλογο ἐφτεύαστη (δηλ. ὁ Δούρειος ἵππος) Λ. Μαβίλ., ἔνθ' ἄν. **2)** Γρέντζελα 1, τὸ διπ. βλ., πολλαχ.: Πάνω 'ς τὰ ξυλοδέματα βάζομε τὶς ἀγριντζές Μακεδ. (Βόιον) Βάζονυ μέρη ξύλονδισά κὶ ἀπάνουν ρίχνονται τὶς γριντζές Μακεδ. (Καστορ.) Γέμισ' ἡ ἀχνοφύτωνα ἄχνονται μέχρι τὸν ἀγρινδεὰ Μακεδ. (Νέο Σούλ.) Δὰ σὶ κριμάδον ἀπ' τὸν ἀγριντζά Μακεδ. (Ρουμλ.) Χτύπ'σι ἡ πατσούνα τὸν σ' τὸν ἀγρινδεὰ (πατσούνα = κεφαλὴ) Μακεδ. (Σταν.) Μ' τσακίστ' καὶ μιὰ γριντζά τοῦ σπιτιοῦ μ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Σκίδαμαν ξύλα, ποταμούς, πέτανον, φαλίδια κὶ γριντζές "Ηπ. (Πέρδικ.) Σάπ'σαν οἱ γριντζές κὶ θὰ πέσῃ ἡ σκιπή νὰ μᾶς πλακώσῃ Θεσσ. ('Αργιθ.) Τὰ Φῶτα τρῶμι τὸν βάρον, πού σκέπτ' γριντζοῦ μὲ κιμᾶ, μυρονδ'κά, πού τὸν ἔχονται φκειαῖμέν' ἀπ' τὸν Ξ'τοῦ κὶ σκαλονμέν' 'ς τὸν ἀγρινδεὰ (σκαλονμέν' = κρεμασμένη) Θράκη. (Καρωτ.) Κρέμασι τὸν κριάς ἀπ' τὸν ἀγριντζά Στερελλ. (Γραν.) Τοὺν χτύπησι ἀποὺ πάν' ἀπ' τὸν ἀγριντζά Μακεδ. || Φρ. Οὐ ἀντρας εἰνι γριντζές 'ς τὸν σπίτι' ἐνιαχ. Τρανᾶς γριντζές (διὰ τοὺς ύποφέροντας ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασίαν) Θεσσ. (Γερακάρ.) || Παροιμ. Κάνει τὴ γρεντζά μάνταλο (διὰ τοὺς ἐκ φειδωλίας ἡ ἀφροσύνης ἀπολέσαντάς τι) "Ηπ. — I. Βενιζέλ., Παροιμ., 136, 298 T ἀγνιστα, τὸν ἀνφαντα κὶ 'ς τὴ γριντζά φιγμένα (ἐνῷ ἀκόμη οὔτε ἐγνέσαμεν οὔτε ὑφάναμεν τὰ πανιά, δημιοῦμεν περὶ αὐτῶν ὡσάν νὰ εἰναι ἀπλωμένα εἰς τὴν δοκόν· ἐπὶ τῶν προώρων καὶ ἀνοήτως ἀποβλεπόντων εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν τέρμα) Μακεδ. (Σιάτ.) Συνών. 1, κόρδα, πάτερο. **3)** 'Η μεγάλη ξυλίνη κεντρικὴ δοκὸς τῆς στέγης, ἡ συνδέουσα τὰς κορυφὰς τῶν στενῶν τοίχων "Ηπ. ('Ελληνικ. Κρυοπ. Μελιγγ.) Μακεδ. (Βλάστ. Χαλκιδ.): Γιὰ ἴδες μὴν εἰναι σαρακονμέν' ἡ γριντζά κὶ πέσῃ κὶ μὲ πλακώσῃ 'Έλληνικ. Σαρακάθ'κι ἡ γριντζά κὶ θὰ τσακίστῃ τὸν πέσῃ αὐτόθ. "Ω πατέρα, γλέπ' τη γριντζά π' ραΐσ'κι; Θὰ μᾶς πλακώσῃ ἡ σκιπή τὸ σπίτιον Κρυοπ. Συνών. καβαλλάρια, κορφιάς, ποταμούς. **4)** Δοκὸς ἐπικλινῆς τῆς στέγης, στηριζομένη διὰ τοῦ ἐνδὸς ἀκρου αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μακροῦ τοίχου τῆς οἰκίας καὶ διὰ τοῦ ἐτέρου ἐπὶ τῆς κεντρικῆς δοκοῦ τῆς στέγης Θεσσ. ('Αργιθ.) Στερελλ. (Γραν.): Κόψι μὲ δέκα γριντζές, γιατὶ φκειάνον σπίτι' Γραν. Σάπ'σαν οἱ γριντζές κὶ θὰ πέσῃ ἡ σκιπή νὰ μᾶς πλακώσῃ 'Αργιθ. Συνών. φαλιδι. **5)** 'Η στέγη Μακεδ.: Κάθουντι τὰ π'διὰ ἀπάν' 'ς τὶς ἀγραντζές. **6)** Πρόχειρον ὑπόστεγον εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας Πελοπν. (Βούρβον.) Συνών. παντελιά. **7)** Λεπτὴ ξυλίνη δοκὸς, χρησιμοποιουμένη κατὰ τὴν κατασκευὴν μεσοτοίχου, χωρίσματος τοῦ δωματίου εἰς δύο Μακεδ. (Κοζ.): "Εσπασι μιὰ γριντζά ἀπ' τοῦ τσιατὶ (=μεσότοιχον, χώρισμα). **8)** Δοκὸς

